

Posamezna številka 6 vinarjev.

»DAN« izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 80'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znambo. — Telefon številka 118.

Pismo v provincijo.

Velečenjeni gospod!

Vprašujete nas, zakaj je nastal zadnje dni tak krik po Ljubljani. Ker smo dobili več podobnih vprašanj, odgovorjamo javno.

Celi komediji bi lahko dali naslov: Mnogo krika za prazen nič.

Kaj je na celi stvari?

V jeseni, ko se je začela balkanska vojna je začela naša mladina izdajati svoj list »Preporod«. »Preporod« je izšel vsak mesec enkrat na štirih straneh. Kaj je bilo v njem? Navdušeni članki o zmagi, o svobodi, o prerojenju. — Prej je bilo žalostno z našo mladino. En del se je ukvarjal z raznimi socialnimi problemi, drug del se je posvetil športu — velika večina pa je živela brezmiselno, brez idealov, apatično...

Kakor da se že pripravljajo, da postanejo orodje za reakcijo in klerikalizem.

Tu je prišel med mladino preporod... Kakor da je padla iskra med nje. Mladi ljudje so spoznali: če pojde na Slovenskem tako naprej, kakor sedaj — potem bo vsega konec. Povedali so, da s klerikalizmom na pridemo nikamor. Balkanci so pokazali, kako vodi do zmage vera v sebe in pravo narodno navdušenje. Le ako v narodu uničimo suženjskega duha, bo zmagovala velikega življenja. Treba se je preroditi — treba je začeti novo življenje. V svitu balkanskih zmag smo zagledali svoj položaj. Ako hočemo biti silni je treba skupnosti — ako hočemo živeti, moramo imeti velik cilj. — To je povedala mladina. Skratka: večno nadziranje, uvaževanje in javljanje nič ne pomaga — treba je odločnosti navdušenja, krepke volje. To je edina prava narodna vzgoja — vzgoja k svobodi in zmagi.

Tega navdušenja so se pa na vladi grozno ustrašili. Bilj so nava- jeni, da smo živeli brez navdušenja. Zato smo bili že popolnoma brez odpora. Na meji že nismo drugega zahtevali, kakor duhovnika, da opravi zadnje molitve in smo čakali, da mrliču zatisnemo oči. Tak narod brez odporne sile je zelo lahko potu- čevati. Vladi se je vse posrečilo, delala je, kakor se ji je ljubilo. S. L. S. itak ne sme biti proti nji — na- predna stranka pa je nekako obra- čala oči navzgor, naj bi ji milostno rešili življenje.

Prerojenje mladine in celega na- roda pa bi napravilo konec tem raz- micam. Vladi je bilo to neljubo po- sebno, ker so bili na Dunaju proti Jugoslovanom.

V gromu balkanskih topov se je čul čimdalje bolj — glas mladine.

Pogledali smo v svoje zaspane duše in smo spoznali: »Prerojenja je treba.« Nikar ne mislite, dragi gos- pod, da poidemo s »Preporodom« reševati in osrečevati svoje jugoslo-

vanske brate. Oni so se že sami oz. se bodo prerodili, pokazali so sile dovolj. »Preporod« je namenjen nam samim, mi sami se hočemo pre- roditi v svitu jugoslovanstva. Posta- ti hočemo narod, ki je zmogen braniti svoje pravice. Tega se je vlada zba- la in je proglasila »Preporod« kot list ki je »nevaren za obstoj« države. Nič se ne smeja! V Ljubljani sta dve cenzuri, cenzura je strožja ka- kor sploh kje na svetu — imamo dr- žavno policijo, okoli 200 špijonov, detektivov in vohunov — volaštva imamo povsod mnogo — in glejte obstoj države je v nevarnosti.

»Preporod« je šel skozi cenzu- ro, kakor vsi listi, če je katera raz- greta mlada glava, kaj preveč za- pisala — so na cenzuri prečrtali — saj to se večkrat zgodi! Jugoslo- vansko navdušenje v mladini se je zdelo vsem naravno. Tudi vladi. To- da če pri nas reko, da je Prochaska mrtev — moraš verjeti in basta!

Tako je nekaj »življensko va- žno« — drugo »državi nevarno« — in vsi morajo verjeti, da je to res, čeprav se potem skaže, da ni res.

Ker pa je bilo zadnje čase na Slovenskem sploh mnogo navduše- nja, si vlada ni vedela pomagati. Številno preporodovcev je rastlo. To je bilo treba preprečiti. Vladi je to storila zelo premišljeno. Ko bi padla po mladini, bi vsi protestirali. Zato si je bilo treba zagotoviti kako — stranko. Izbrali so si ono, ki je bila za to najbolj primerna: poklicali so dr. Tavčarja in so mu rekli:

Slišite, mladina je revolucionar- na — primite jo.

Dr. Tavčar je dober mož, ki ga vsi ljubimo. »Preporoda« menda sploh ni čital, informirajo ga menda njegovi ožji prijatelji in skušal je sploh zadnje čase z lojalnostjo kori- stiti Ljubljani in stranki.

Da bi pokazal svojo udanost, se je spravil nad mladino in jo naglal prav po poljskemu, kakor ste čitali.

Z drugimi besedami: Naslikali so hudiča na steno, zdaj pa trepetajo pred njim. Postavili so si stražo in so se ga tako zbalj, da so šli s ko- lom nadenj. Prav je, da so vdarili — so vsaj videli česa so se tako bali. V Ljubljani je bilo te dni mnogo smeha na ta račun. Dr. Tavčar se je udaril tako ustrašil, da je bil en dan popolnoma tiho. Šele drugi dan si je opomogel in je razglasil, da »nismo osamljeni«. Porabil je svojo osebnost korespondenco in se je izkazalo, da so z njimi še 4 (čitatj štirje) drugi ljudje — med temi sta dva na Dunaju, dva v Ljubljani.

V čem je zapaden cel dovtip? Da ljudje drug drugega vlečejo in kriče o revoluciji.

Od leta 1908. je bila namreč Ljubljana tako apatična za vse, da je sedaj vsak pojav revolucija.

Bili smo že taki sužnji, da si ni- smo upali niti dihati — vsaka misel

na svobodo se nam je zdela pre- grešna.

Tako zaslepljene so bile od tme naše oči — da smo treptali če smo pomislili na sonce.

Zato so v Ljubljani proglasili za revolucijo to, kar je drugod — narodna samozaveš.

Državni zakon nam jamči svo- bodo — v Ljubljani pa je to — ve- leizdaja.

Ko so torej ono strašilo razbili, je bilo mnogo smeha — kajti Ljub- ljana je danes v polnem preporodu — in že skoraj prerojena. In kljub temu, kakor vidite — živimo mirno.

Stvar bi pa lahko postala resna. Saj veste, kaj je oblast. Lahko so vsi tam na vladi in policiji prepri- čani, da ni nič ampak — vsak misli, da »mora«. Niži mora zaradi višjega itd. To je aparat. Prej bi bilo to smešno — zdaj ko je »resna« stran- ka to za resno proglasila — bi se policija na to lahko sklicevala. Cvet naše mladine bi bil uničen — zato, ker je nam oznanjala nov evangelij narodnega življenja.

Zgodilo pa se je, da je v par dneh postalo vse »preporodovsko«.

To je bil najboljši odgovor na to, da so hoteli naše narodno prero- jenje uničiti v kali, češ da je — to prepovedano.

Več bodele čitali jutri v »Dnevnu. Primerno sliko k tem dogodkom v tork. Pozdravljeni.

Nova šola v Mostah

Na podlagi pritožb, ki so bile vložene zaradi sklepa c. kr. okr. šol- skega sveta z dne 31. januarja 1913 od davkoplačevalcev občine Moste in občine Ježica, vršila se je na zahte- vo deželnega šolskega sveta prete- kli teden na lieu mesta komisija. Za- stopani sta bili občini Ježica in Mo- ste. Sklenilo se je, da se po otvoritvi nove šole v Mostah šola pri Sv. Kri- žu reducira v 4 razredno šolo, nova pa bodi šest razredna v Mostah. Ob- čina Ježica ne prispeva k novi šoli šoli prav ničesar za staro pa le to- liko, kolikor bodo znašale razmero- mo nčencev letne šolske potrebšči- ne. Šolski okoliš se je, kakor se je

Kralj Nikita je prišel v hude skušnjave. Zapeljiva Evropa mu je ponujala 20 milijonov, če pusti Skader. Nikita se je odločil in rekel: Dobro je oboje: Najprej milijone — potem Skader.

izvedelo, razdelil tako-le: Zelena ja- ma in Posavje bodo imeli šolo na Polju, plačevali bodo pa za novo ravno tako Posavje in Zelena jama kakor vse Moste. Nova šola se sme zidati le takrat kadar bode pro- stor za igrišče na razpolago. Občina Ježica je prišla prav poceni do šole, to se vidi, da ima dobre zastopnike. Kaj pa Moste? Reči moramo, da so moščanski občinski zastopniki izdali interese davkoplačevalcev. Enkrat zato, ker so privolili reducirati obe šoli za cele 3 razrede. Za svoto 200.000 K bomo imeli v Mostah novo šolo samo s petimi razredi.

Proračun, ki je bil sestavljen za osemrazrednico, velja še zaneprej za petazrednico, to je na dobicku smo kmaj za pet razredov, za svoto 200.000 kron.

To je dokaz klerikalnega gospo- darstva v Mostah. Kaj pa Zelena ja- ma? Najbolj obljubljeni kraj z indu- strijskim prebivalstvom se je naka- zal na 4razredno ljudsko šolo na Polju. Plačevali bodo v Zelene jami za novo šolo v Mostah ravno

tako kakor Vodmat, hodili bodo pa iz Zelene jame v šolo k Sv. Križu. To je delo naših občin- skih možakarjev v Zelene jami. To je plačilo Oražmu, da so po njegovi zaslugi prikorakali do teh mest. Ljudstvo v Zelene jami bode gotovo izvajalo iz tega svoje konsekvence roditi mora najhujši odpor proti ta- kemu sklepu, ki so ga povzročili razni Oražmovi kompanjoni. Po toči zvoniti bode prepozno, čas je, da se pravočasno oglašimo. Rekurz še si- cer ni rešen, in potem ako bomo držali roke križem, bomo trpeli ne samo mi, ampak še naši potomci.

Zakaj imamo svoje zastopnike? Ali zato, da izdajajo naše interese ali zato, da jih zastopajo. Kje imamo tiste izposojene občinske odbornike, ki jih je pri zadnjih občinskih volit- vah sedrugi Kocmur tako priporočal svojim volilcem, da so jim pripo- mogli, da so bili tudi sprejeti v kle- rikalno listo? Ali morda plačujajo klerikalci tem izposojenim odborni- kom tako visoke obresti, da morejo ti le kimat na Oražmovo komando?

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

Ustanovljena leta 1881.

v Ljubljani

Ustanovljena leta 1881.

: obrestu e hranilne :

4 3/4 %

brez odbitka rentnega

: vloge po čistih :

4 4/4 %

: davka. :

Rezervni zaklad znaša nad 800.000 kron.

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

Bila je oblečena v ravno tisto obleko, ki se je bil spomnil nanjo; smehljaje se, je stopila bliže in dejala s svojim očarujočim glasom, ki je mamil moške čute:

»Evo me, gospod moj dragi!«

Franc I. se je umaknil za korak nazaj, bled kakor smrt.

Toda že v naslednjem hipu je bila tesno pri njem. Ovila mu je gole roke okrog vratu — svoje krasne roke z brezmadežnimi ljubeznimi, in mu pofnolila naproti svoje vlažne ustnice, dočim so se potapljale njene oči, ljubezni pijane, v kraljeve oči. Prižela se je k njemu in se ga ovila, krejoča ga s svojo gorko sapo.

»Kako si se zakasnil, hudobnež ti!« je vzdihnila. »Že toliko časa nisi bil ve ves moj, kakor si zdajle... Ah, moj Franc, kako te ljubim!... Pa ti? Ali me ljubiš?«

Čudno, blazno čuvstvo se je bilo polastilo izprva kraljeve duše...

Praznoverni groza ga je bila obšla kakor z ledom.

A blaznost, ki mu je utripala zdaj za senci, je bila že blaznost ljubezni. Magdalena ga je bila pridobila nazaj s svojo omrežajočo la- skavostjo...

»Naj bo ženska ali strah; si je misli trepetaje, vredna je obožava- nja... in jaz sem njen, makar če me potegne v peklo!...«

Zadnje besede ipe Feronke pa se kljub temu nekoliko razklenile čarobno vez groze in strasti...

»Vi stel!« je rekel z zamolklim glasom. »Seveda... vi! Ali ste res že pozabili tisti strašni prizor v Go- bavkini hiši?«

Hotel se ji je izviti. Toda ona se je privila še mehkeje, še bolj po- mače in še silneje.

»Molči!« je zamrmrala. »Kar sem storila, sem storila iz ljubezni, o moj Franc! Noč in dan me prega- njajo sanje, kako sladko bi bilo u- mrejeti v tvojem naročju, izdihniti pod tvojim poljubom... Poslušaj, kako mi trepeče srce!...«

Ni se hotel še vdati; vse je kli- cal na pomoč, karkoli je bilo pri- pravno, da zbudi v njem sovraštvo in gnev...

»Umorili ste me!« je zarohnel nad njo... »Bili ste mi ostudna kur- ba s strupenim, smrtonosnim polju- bom!...«

»Molči!... Bilo je zato, ker sem te preveč ljubila!«

Ves ta čas ga je opazovala z največjo pozornostjo. Studirala je njegove oči, njegov obraz in njego- va usta; željno je iskala, kje bi zalo- tila na njih kakšno vidno sled straš- nega strupa... Da, da... tu ni bilo več dvoma... kralj je bil otrovan, bil je obsojen... bodalo Iyana Siroma-

ka je bilo zdaj nepotrebno!«

S pijano radostjo v srcu je gle- dala strašna znamenja, sramotne pe- čate bolezni, zoper katero tisti čas ni poznal zdravila!

Franc I. je presenetil blesk ve- selja v njenih očeh...

»Proklete!« je zarjul. »Hotela si se prepričati, da se je posrečilo tvoje delo! Hotela si videti, če sem res obsojen na smrt, ki je najstrašnejša med vsemi! Toda ti, vlačuga, pogi- neš prej od mene!«

Napel je vse svoje sile, da jo sune od sebe in prime za bodalo.

Toda že ga je žgala strast in mu jemala moč.

Hotel je ubiti to žensko, in ven- dar ga je popadala besna želja, ob- jeti jo še enkrat... Dvignil je ro- ko... bodalo se je zablesnilo...

»Umri!« je zahropel. »Umri ka- kor žival!«

»Da!« je zajecjala ona, »ubij me, o moj Franc! Na, ubij me!«

Obenem je skočila proč od njega in spustila obleko z naglo kretnjo z ram; pojavila se je v svoji blesteči nagoti, z dvignjenimi prsi, drhteči- mi ustnicami in iztegnjenimi rokami.

»Ubij me, ako hočeš,« je vzklik- nila še enkrat, »toda ubij me z ljub- veznostjo!«

Franc I. je zavzdihnil s hrpa- vim glasom, vrzel besno od sebe bo- dalo, ki ga je držal v roki, ter padel na kolena, sam ves zmeden, z raz- beljeno glavo, tresoč se od želja in pohote.

Ona pa je poluglasno kliknila v svojem zmagovalstvu; pograbila ga je, dvignila ga, pritisnila svoja usta na njegova in zajecjala:

Naj bova prokleta in obsojena, če je tako! Toda biti obsojen s tabo, je paradiz... O, moj Franc, preden se strmoglavim v peklo... eno samo noč ljubezni... noč naslad in nad- človeškega sladostja!«

Sledile so v resnici ure brez- umne pijanosti čutov. Francu I. in Magdaleni Feronovi je bilo, kakor da sta na svojem prvem sestanku. Oba- dva zapisana smrti, oba okužena z boleznijo, ki je že samo nje ime stru- peno, sta preživela poročno noč dveh novoporočencev...

Toda ko je hotel okrog tretje ure zjutraj Franc I. oditi, ni izustil niti eden niti drugi izmed njiju slad- ke besede »do svidenja«, ki je tako mila zaljubljenim ljudem...

Bila sta bleđa, mrkla in ledena, res podobna dvema obsojencema, ki si ne upata pogledati drug drugemu v obraz... Nje se je bil polastil ču- den sram, Zardela je, videča se na- go! In hitela se je oblačiti.

Nato sta stala deset smrtno mučnih minut drug pred drugim, molčéča, vsa polna misli, da je pred- sedovala njiju divjim objemom smrti.

Spet se je dvigal gnev v duši Francu I. S tem, da je bil sprejel to noč ljubezni, se je bil odrekel vsa- kateremu maščevanju nad lepo Fe- ronko — vsaj vsakateremu takoj- šnjemu maščevanju...

»Z Bogom!« je dejal zdajci z zamolklim glasom.

Takšen je bil konec ljubezni Francu I. in lepe Feronke.

Ona mu ni odgovorila, a vzela je svečo, da spremi kralja do vrat.

Odprla je sobna vrata.

Na stopnice je padla medla luč.

In pod stopnicami, skrit v tem- nem kotu, je čakal Ivan Siromak,

tresoč se od jeze in stiskaje bodalo v roki.

V trenutku, ko je poslal Franc I. svojo eskorto domov in se približal hiši, ga je zagledal tudi Ivan Siromak, ki je stal poleg Magdalene Fe- ronove.

Še vedno je držal v roki orožje, ki mu ga je bila izročila lepa Feronka.

Ko je Ivan Siromak zagledal kralja, se je zazdelo, da se mu je vrnila vsa mirnodušnost.

Samo s koncem prsta je potipal bodalo ost, kakor da jo hoče še enkrat preizkusiti.

Nato je dejal z glasom, v ka- terem ni bilo niti najmanjšega trepa- ta:

»Takoj odprem kralju!...«

Magdalena je začutila jasno, da je trdno odločen, zabosti kralja.

»Ne, ne,« je rekla naglo, »jaz sa- ma pojdem odpirat.«

Možakar je skomizgnil neje- voljno z ramami, a ni ugovarjal.

(Dalje.)

Ali morda so se ti izposojeni že tako poklerikalili, da so postali celo nevarni socialnodemokratski stranki? Zadnje bode najbrže gotovo. Organ stranke si niti ne upa vprašati, kaj delajo ti njeni izposojeni možje — v občinskem odboru moščanskem.

Zastopnik dež, vlade na Kranjskem g. Kaltenege, ki je bil pri obravnavi navzoč, je bil od občinskega odbora oz. Orazna naravnost uradno nalagan, ker mu je Orazem zagotovil, da prostor za igrišče je kupljen in temu so pritrdili tudi drugi občinski možje. Le pod tem pogojem je gospod Kaltenege dal dovoljenje, da smejo gasiti apno, ki so ga kupili meseca januarja. Za drugo delo sploh nimajo dovoljenja in to dovoljenje bode mogli izposlovati le samo od davkoplačevalcev.

Ako gospod Kaltenege reče naj se zida brez vsake zamere šola v Mostah, potem naj jo gospod Kaltenege sam plača.

Prva instanca so tisti, ki bodo mogli plačevati, potem pridejo drugi, nas davkoplačevalcev se niti vprašalo ni, ali smo morda mi najzadnji. Ali morda misli Orazem da bode mo tako molčali, kakor njegovi odborniki kadar vihti nad njimi svoj bič? Preidemo k stvari sami.

Solski prostor, ki meri 4314 m², zadostuje komaj za šolsko poslopje samo. Telovadnica, igrišče in vrt mora priti že na sosednjo parcelo Marije Slapničarjeve. Popolnoma izključeno je, da bi Marija Slapničar dala ta svet po ceni in to sploh sedaj, ko bode morala odstopiti za ceno na obeh straneh svoje parcele. Gosp. Slapničar je tudi naprednjakinja, ki z orožjem nima sploh ničesar opraviti. Ko bi bili prvotno kupili ves svet od g. Slapničarjeve, bi bili kakor smo se pri njej informirali dobili vso parcelo za 18.000 K (meri 10.000 m²). Ta svet bi bil za veliki vrt, igrišče in telovadnico popolnoma zadostoval.

Ta svet, ki ga poseduje sedaj občina, je kupil Orazem popolnoma proti volji davkoplačevalcev. On je bil takrat gerent v Mostah in to ni slišalo pod njegovo področje. Omenili smo, da ta prostor komaj zadostuje za šolsko stavbo, drugega prostora še do sedaj nimajo. Torej bode nova šola v Mostah brez vrta, igrišča in telovadnice, to bode pomenilo samo cel kup zidovja, ki bo brez vsakega haska, stalo bo občane cel kup denarja, in zidovju pa se bodo redili klerikalni ščurki, ki bodo občini samo v nadlego.

Šola v Mostah ima po klerikalnem mnenju samo dvojen namen. Prvi namen je, da se reši Orazna iz njegovega žalostnega položaja. Drugi namen pa je ta, da bo gotovi klerikalni denarni zavod naložil yarno svoje posojilo na občinsko premoženje v Mostah.

Tako bi bila za enkrat rešena ta vprašanja v Mostah.

Dnevni pregled.

Chef d'ouvre imenujeta dva dunajska docenta »Narodov« napad na mladino. Ne vemo zakaj: ali zaradi rovtarskih izrazov, ali zaradi napada na »Vedov«, katere urednik je tudi dr. Prijatelj, ali ato, da se je norčeval iz našega članka o gosposvetškem polju. Morebiti niste niti zapazili, da se je hotel »Narod«, oziroma dr. Tavčar, v svojem »mojsterskem delu« norčevati iz tega, da se proklamirali gosposvetško polje za slovensko last, ki bi jo morali nazaj dobiti. V svojem »chef d'ouvre« namreč pravi, da je bil tudi trg sv. Štefana na Dunaju slovenska last, ki jo moramo nazaj dobiti. Ta pasus ne more imeti drugega namena, kakor zavračati sploh ono misel izraženo v »Dnevnu«, da ni dovolj, da ohranimo, kar imamo, ampak da tudi dobimo, kar je bilo našo. Nekaterim gospodom se to ne zdi potrebno. Jugoslovanstva ne marajo, češ da bi nas požrlo (ako bi bilo to res, bi vlada jugoslovanstvo podpirala!!!) Koroške meje se jim pa tudi ne zdi vredno reševati. Kaj torej! Ali je samo še Ljubljana slovenska, oziroma: ali naj še našo Ljubljano z nekako milostjo rešimo? Kam to vodi? — Ni čuda, da išče mladina večjih idealov, nego jih je mogla črpati iz raznih takih takih »chef d'ouvre« in le znamenje naše globoke sile je to, ako se je mladina rešila narodnega čmizma, ki se je razodeval v tem, da se je vsako višje stremenje — zasmejevalo.

Z dežele se nam piše: »Narodov« napad se pri nas zelo obsoja in se očitno kaže nevolja. Po »Preporodu« se tu splošno povprašuje, žal, da ga je težko dobiti. Celotaki ga žele imeti, ki doslej sploh niso vedeli, da tak list izhaja. »Dan« je bil te dni razprodan.

Sklepi izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke, sprejeti na odborovi seji dne 18. aprila 1913. Zaradi zadnjih dogodkov v naši javnosti je sprejel odbor narodno-napredne

stranke sledeče točke, ki označujejo stališče stranke do jugoslovanskega vprašanja: 1. Narodno - napredna stranka obžaluje, da vodilni avstro-ogrske politiki ne uvidevajo, da ima biti najmočnejši steber avstro-ogrske monarhije **zedinjeno jugoslovanstvo**, ki ima pravico do popolne svobode razvoja in enakopravnosti z drugimi narodi v monarhiji. Naša država pa bi morala sicer iz političnih in gospodarskih razlogov iskati svojih pravih prijateljev v prvi vrsti na slovenskem Balkanu. 2. Narodno-napredna stranka vidi in išče bodočnost slovenskega naroda v okvirju avstro-ogrske monarhije, konstatuje pa, da niti stremenje po političnem in kulturnem zedinjenju vseh avstro-ogrskih jugoslovancev, niti želja po kulturnem zblizanju vseh jugoslovanskih plemen ne nasprotuje temu načelu. 3. Narodna-napredna stranka nima stika s pohtiči, sanjarjenjem, meni pa, da izvira tako sanjarjenje iz bujnih duševnih refleksov, ki se pojavljajo v mladih plantecijskih srčih ob vseh velikih svetovnih dogodljajih, četudi ne rode realnih posledic. — K temu nimamo opomniti drugega, nego, da je to nekaj drugega, nego smo zadnji čas čitali.

G. Vladimir Borštnik, odvetniški kandidat, vodja ruskega krožka v Ljubljani, je odlikovan z redom Sv. Stanislava tretje vrste in je dobil s tem naslov »vitez imperatorskega in carskega reda sv. Stanislava tretje vrste«.

Iz Ježice. Mnogo smo že pisali o lepih naukih, katere nam daje župnik Zupan, tako o »ljubezni do bližnjega« kakor tudi o drugih tej enakih čednostih. Ljudem svoje vrste prepoveduje vsako občevaranje s takozvanimi liberalci. Zoper liberalce, katere sovraži edinolet zaradi tega, ker ne nosijo v njegovo bisago, dela najgusnečje in najzlobnejše; tu se zrcali njegova škodoželjnost in podlost najnižjega kalibra. Njemu se ne smili človek, ne ganejo ga v srce stiske posameznih družin — pač pa se mu smeje srce radosti, ko je ubil moralno z njegovo zahrbtnostjo več bitij. Nareja po hišah prepire, med sosedmi sovražnosti; tako — da ga smemo imenovati apostelja in začetnika vsega sovražstva — kar se ga je zgodilo na Ježici. Čudni se pa nekaterim zdijo njegovi obiski v »neka-terih hišah« — mogoče so že občinske volitve v njegovem srcu ali kaj? Zato hite čuki s predstavami. — Enkrat gre sv. Andrej v nebesa, drugi zopet sv. Konstantin in po takih nabožnih predstavah se **napijejo Umkovega vina** ter se gredo, po domače povedano, pijače. Večina se ne zmeni več za imenovane predstave — ker že vsakdo ve, da župnik bi lahko na svoje stroške sezidal hišo za čukulado in koristi nima nobeden drugi kot župnik. Vse za župnikov žep. Za omenjene predstave agitira prav pridno nekdanja huda liberalka (?) učiteljica H. M. iz Ljubljane.

Poziv slovenski javnosti. Že enkrat smo se obrnili na slovensko javnost s prošnjo za brezplačna prenočišča za v počitnicah potujoče dijake, vendar je bilo prav malo odziva. Zato se danes zopet obračamo do slovenske javnosti z isto prošnjo, ker je za slovensko dijaštvo velikega pomena, da v počitnicah potuje po vsem slovenskem jugu. Ustanovili smo letos počitniško zvezo vsega jugoslovanskega dijaštva. Brezplačna prenočišča se nabirajo tudi med Hrvatji in Srbi. Ne bilo bi ravno lepo, če bi slovenska javnost zaostajala za Srbi in Hrvatji. Vemo, da je po Slovenskem mnogo zasebnikov, ki bi lahko dali brezplačno prenočišče. Zadolžnini smo tudi s prenočiščni na šeni! Prosimo in pozivljamo torej Slovence, da naj ne pozabijo na svoje dijaštvo, ki mora v počitnicah potovati po svoji domovini. Kdorkoli more dati brezplačno prenočišče za čas od 1. julija do 15. septembra, naj to javi najpозnejše do 20. t. m. na naslov: **Uredništvo »Preporoda« (za počitniško zvezo), Ljubljana. — Odbor jugosl. dij. počit. zveze.**

»Preporod.« 8. številka je izšla in prinaša naslednje članke: 1. Slovenskemu učiteljstvu. 2. Stara in nova zaveza. 3. Jugoslovanska zaveza v slovenskem narodu. 4. Vojniški razstanek (pesem). 5. Prava Svoboda in Jugoslovani. 6. Narodne pripovedke. 7. Sramota domovine. 8. Jedan pokret. 9. Sila Jugoslovancev. 10. Odgovor na vprašanje. 11. Zapiski. »Preporod« toplo priporočamo. Izhaja dvakrat na mesec in stane celoletno 2 K. Naroda se na naslov: **Uredništvo »Preporoda«, Ljubljana.**

Slovenskim nabornikom v svrilen zgled. Sedaj ko se po naši deželi vrše vojaški nabori naj bi naši naborniki si dobro zapomnili slučaj, ki kaže, kako nevarno je, se tudi v neresnem namenu dotikati javne straže. V Črnomlju je že bil nabor. Naborniki so skoraj nagi v vrsti čakali preiskave pred naborno komisijo.

Med njimi je bil tudi neki Mavrin iz Griča. Vsled pijanosti je postal malo neroden ter izstopil iz vrste. Službojuči orožnik iz Vinice ga po brezuspešni opozoritvi, naj bo miren, prime — kakor fant trdi — za vrat in ga potisne nazaj. Da taki objemi oborožene sile niso nežni, kakor če deklet fant objame, to je marsikomu znana stvar. Tudi Mavrinu se je ta objem zdel pretrd in v svoji razburjenosti odrine orožnika od sebe, tako da se je isti opotekel in mu je tudi pokrivalo padlo raz glavo. Mavrina so nato aretirali. Orožnik seveda je moral ta dogodek ovaditi. Fant je za svoje nepremišljeno ravnanje tudi zaslužil par dni pokore. Ali gospodje pri novomeškem okrožnem sodišču imajo tako dotikanje pijanega človeka za veliko hudodelstvo. Mavrin se je zagovarjal, da je bil pijan in da je orožnika le v nagli razburjenosti sunil od sebe proč, ko ga je isti pretrdo prijel. Drugega, hujšega namena pa že zato ni mogel imeti, ker kot nag vendar se ne bo lotil med tolikimi ljudmi oboroženega orožnika. Pri dogodku navzoči kanclist Weis je pod prisego izpovedal, da po njegovem mnenju fant ni imel namena orožniku onemogočiti njegovo službo. Kazenski senat pa je bil takega mnenja, da je Mavrina obsodil na en mesec ječe. Torej fantje, previdnost!

Agitacija za Marijino družbo v ljudski šoli. Iz novomeške okolice se nam poroča: Vsled pritiska javne kritike so naši kateheti nekaj časa prejenjali s preveč očitno in nasilno agitacijo za pristop šolske mladine v Marijino družbo. Zatekli so se k drugemu, bolj tihemu delovanju. Ko so pa zvedeli, da bo sedanji okrajni šolski nadzornik premeščen in pride na njegovo mesto znan klerikalec (uskok), jim je pa greben zopet začel vidoma rasti. Vendar o takih predrznjih nasiljih v naši okolici doslej še ni bilo čuti, kot si jih dovoli mladi šmihelski kaplanček. Posebno na Birčino vas je osredotočil svoje poslovanje za Marijino družbo. Nič ne bi rekli, če bi te agitacije izvrševal izven šole. Ampak kaplan zlorabi svojo agitacijo večinoma med poukom v šoli. Iz dejstva, da so prebivalci tega kraja znani strastni klerikalci, da torej njih otroci stoje že itak trdno na katoliški podlagi, pa se vendar starši sami ježe nad to agitacijo v šoli, otroci pa se šole naravnost boje, se dá opravičeno sklepati, da je res, kar se govori, da to namreč že niso navadne agitacije kakor so več ali manj povsod v navadi, marveč, da je to agitiranje lahko zamenjati z izsiljevanjem šolske mladine k pristopu v Marijino družbo. Ker se mladina ne zna drugače pomagati, vsaj objubi izsiljeni pristop. A ravno vsled tega izsiljevanja se je mladina ta sveta Marijina družba tako pristudila, da ji med seboj — fige kažejo. Odrasla dekleta, na katere se je kaplanček tudi spravil, že posebno. Preje so si dekleta štela v posebno čast, biti v tej družbi, a zdaj ko vidijo, da so ravno Marijine družbarice največje kukovice, postane vsako sram, če se jo v to častito družbo sili po načinu šmihelskega kaplana. Da novi nadzornik tej zlorabi ljudske šole ne bo nasprotoval, to je tako gotovo, kakor je gotovo, da bo to zlorabo še podpiral. Je torej dolžnost višje šolske oblasti, da se prepriča, kaj vse počnejo veroučitelji s šolsko mladino med poukom v šoli.

Se dražja zausnica. Iz Novega mesta se nam k slučaju v sredo objavljene drage zausnice poroča, da je bila ta zausnica še dražja. Ne samo en mesec, ampak kar šest tednov ječe je ena sama zaslužila. To gotovo ni bilo po ceni.

Težka nesreča. Dne 15. t. m. je popravil tesarski pomočnik Ivan Nahtigal v Črnučah neko streho. Pri tem je stal na lestvi. Nenadoma je prišel mimo neki voz, ki je zadel ob lestvo. Nahtigal je padel raz lestvo tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo in desno roko.

V znamenju noža. Preteklo soboto je nastal v neki gostilni v Kresnicah med železniškim delavcem Mejačem in med kajzarjevim sinom Jelnikarjem prepir, med katerim je podaril Jelnikar Mejaču par zausnic. Mejač se je Jelnikarju za izkazano dobroto zahvalil s tem, da je potegnil iz žepa nož in sunil Jelnikarja sedemkrat v život. Težko ranjenega Jelnikarja so morali takoj odpeljati v bolnišnico, dočim bo imel Mejač opravka z železnim sodiščem.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Srečko Vršič, trgovec in blagajnik C. M. podružnice v Ljutomeru, 14 K 58 vin., katere se je nabralo ob izročitvi diplome — za 200 kron iz nabiralnika — gostilni g. Fr. Seršena v Ljutomeru. G. Jos. Novak v Št. Vidu je poslal 20 K v družbine namene. V spomin smrti svake, oziroma strica g. Jakoba Trdine v Ptuj sta nakazala gg. višji deželni sodni svetnik Iv. Škerlj in profesor Ljub. C. M. podružnica v Moravčah je poslala 10 K F. Kobalove poravnave.

Marljiva C. M. podružnica v Vrtojbi pri Gorici je poslala 125 K čistega dohodka prireditve na velikonočni ponedeljek. 10 K je daroval g. Jos. Nemec, sodavičar v Podgori, ostalo se je nabralo pri vstopnini in plesu, 36 K pa je izročil g. Alojzij Vuk, poslovođa konsumnega društva v Vrtojbi, kot čisti dohodek od prodane brezalkoholne pijače na veselilnem prostoru. Ta požrtvovalnost gospoda Vuka zasluži posebno priznanje. Hvala!

Slovensko gledališče v Kamniku. Člani slovenskega ljubljanskega deželnega gledališča prirede danes v nedeljo dne 20. t. m. v društvenem domu narodne čitalnice v Kamniku predstavo. Igrala se bo vlezabavna burka »Gospod senator«. V tej burki je polno komičnih zapletljajev ter pride vsakdo, kdor se hoče od srca nasmejati, na svoj račun. Ker članov ljubljanskega gledališča že dolgo ni bilo v Kamniku, je naša dolžnost, da jim napolnimo dvorano do zadnjega kotička. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer.

Ne dá se tajiti, da se je od vseh kavnih pridatkov slovenskim gospodinjam najbolj priljubila Kolinska kavna primes. To pa predvsem zaradi naravnost nedosežne kakovosti, ki jo odlikuje in jo postavlja v prvo vrsto vseh kavnih pridatkov. Odlikuje pa Kolinsko kavno primes tudi to, da je pristno domače blago, in sicer edino te vrste iz edine jugoslovanske tovarne kavnih pridatkov v Ljubljani. Pazite pri nakupovanju strogo na varstveno znamko »Sokol«, ker le s to znamko je res pristna domača in izvrstna Kolinska kavna primes!

Hotel zgorel. Iz New-Yorka se poroča, da je v mestu Majome, država New-York začel goreti velikanski hotel Beylison; ogenj je 30 osebam zaprl izhod, vsled česar jih je mnogo poskakalo iz tretjega nadstropja. Sedem oseb je prišlo ob življenje; 15 jih je bilo težko ranjenih.

Nesreča na morju. V El Ferol pri Mures se je potopil ribiški čoln, pri čemer so štiri osebe utonile.

Ljubljana.

— Današnja številka »Dneva« ima prilogo Balkanska vojna in stane 26 vin.

— Pozor! Balkanska vojna se bo dobila tudi jutri kot priloga ponedeljkove številke.

— Kdor želi naročiti »Balkansko vojno« naj to stori čim preje, da je zopet ne zmanjka.

— Danes in jutri se dobi »Balkanska vojna« v vseh trafikah — potem pa samo v upravnistvu »Dneva«.

— Po pošti stane »Balkanska vojna« 30 vin.

— Društvom priporočamo, da zbero denar svojih članov a 30 vin. in skupno naroče več izvodov.

— Razmere na naši pošti. Mnogokrat se je že čitalo o razmerah na naši glavni pošti. Tu se pritožuje zaradi prostora, drugi zaradi počasnosti, ki se tu in tam opaža, kakor da je premalo uradnikov. Tu podamo par besedi, kako se godi uslužbenecem. Marsikdo jih vidi pri delu na kolodvoru, kjer morajo vlačiti težke voze, pri čemer so izpostavljeni nevarnosti in so izpostavljeni sekiranju od raznih strani. Primerjajmo pri tem koliko službe ima tak uslužbenec v primeri z železniškim premikačem. Poštni sluga ima v 30 dneh 323 ur dela, železniški premikači pa 194 ur, torej je razlika za 129 ur, pri tem pa so žel, premikači mnogo boljše plačani nego poštni sluga. Pred par leti, ko je bil promet mnogo manjši, so bili pri partiji 4 sluga — dandanes pa so samo trije. Tako si vsak lahko predstavlja, kako se izkorišča te uslužbenec. Vsled tega se zakasne tudi pošiljave, ker primanjkuje slug. Pred nekaj časom so uslužbenci prosili na merodajnem mestu, naj se prideli vsaki partiji še en mož, takrat se je malo pogledalo, kako je na kolodvoru — potem pa je vse zaspalo. Pri tem so nekateri vendar malo srečnejši — zato pa seveda drugi garajo. Počitka pravega skoraj ni. Zjutraj si počij za ponočno delo od 6. zv. do 8. zjutraj. To so razmere, ki so naravnost krivične. Prav bi bilo, da bi se izboljšale, kajti tudi sluga je človek, ki ne more delati noč in dan.

— Dva moščanska občinska mandata sta bila razveljavljena. Volilci v Mostah so se pritožili proti temu, da sta sedela v obč. odboru podžupan Ivan Orehek in Iv. Vostner, obč. svetovalec, kljub temu, da sta bila obsojena zaradi volilne sleparije vsak na 5 dni zapore. Orehek je dejal nekoč, ko je bil izvoljen: »Trnjeva pot je peljala navzgor — zdaj si bom pa počil.« Toda Orehek je le malo počival, kajti okr. glavarstvo je pritožbi ugodilo in je razveljavilo mandata Iv. Orehka in Iv. Vostnerja. Z drugimi besedami povedano, zapodili so ju iz obč. odbora. Ker pa bi rada še malo počivala

sta vložila pritožbo na dež. vlado — ki pa njima najbrže tudi ne bo pustila dolgo počivati v moščanskem obč. odboru. Kakor se vidi, bodo moščanske obč. volitve mnogo stale — in nazadnje se bo pokazalo, da pravica mora zmagati.

— Otvoritevna predstava v deželnem gledališču. Sinoč ob 6. zvečer je bila prava kinematografska predstava v deželnem gledališču. Ogledali smo si pri tej priliki izpremembe. Tam kjer je bila spredaj garderoba, je zdaj zazidano. Tam stoji aparat. Dijaško stojišče je deloma zazidano. Predstava je bila prav lepa. Človek sedi komed in gleda. Trajala je skoraj dve uri. Zasedeno je bilo do polovice, zvečer je bilo polno. Pred 20. leti še niso poznali »kino« — takrat si ni nihče mislil, kaj prinese moderna kultura s seboj. Na zastoru našega gledališča se praj čisto vidijo slike. Imeli smo pri vsem le en občutek: Zakaj se vse to ni že davno zgodilo. Imeli smo lep užitek. Danes so štiri predstave.

— Tatvina mladih drevesc. Te dni so neznamni tatovi ukradli nekatere posestnikom v občini Ježica več mladih, sadnih drevesc.

Tel. društvo »Sokol II.« vabi vse svoje člane, da se udeležijo izleta, ki se vrši danes popoldne v Vnanje Gorice - Brezovico. Zbirališče ob tričetrt na 1. popoldne pred šolo na Grabnu, Colzova cesta. Odhod točno ob 1. uri. Člani, ki imate kraj, privedite polnočestevilo! Na zdar! Odbor.

— Mladinska skupina N. S. Z. v Ljubljani priredi v nedeljo pešizlet v Gamelje, odtod pa na Ročico. Vabimo vse člane in prijatelje narave, da se udeležijo tega izleta. Zbirališče pred Narodnim domom ob pol 2. uri popoldne. Nazdar! Odbor.

— Opozorjamo še enkrat na predavanje N. S. Z. ki se vrši danes v Narodnem domu. Začetek ob pol 10 uri dopoldne. Vstop vsakemu dovoljen in prost.

— Ključ k bogastvu hrani boginja Fortuna. Njen naslov pove glavno zastopstvo Češke industrijske banke v Ljubljani, katere s svojim današnjim oglašom vabi vse dočitanke, ki se za ta ključ zanimajo.

— Dobroznana tovarna drož Jos. Košmerla v Ljubljani (Franciš-kanska ulica št. 6) je prešla v last njegove soproge gospe Katinke Košmerl roj. Mulel. Opozorjamo na današnji oglaš.

— Kinematograf »Ideal«. Fremdenblatt piše: »Quo vadis?« Slovit Sienkiewicz roman v filmu, to je najmlajša pridobitev svetloslikanja. Včeraj popoldne se je pred izbranim občinstvom v Beethovnovi dvorani prvič predvajala ta slika in sicer pred izbranim občinstvom. Vsi privlačni prizori romana gredo gledalcu pred oči, boj z divjimi živalimi, goreči Rim, zmaga orjaka Ursusa nad bikom in prikazen Odršenika v Vil Apil. Film je nudi več, kakor se je dalo slutiti; presenetil nas je s prisojnostnimi slikami z resničnostjo cirkuških iger in s sijajnim predstavljanjem. Pri tem je zanimala tudi okolnost, da so cirkuš »Maximus« za ta posnetek nanovo postavili in da so ukročni levi igrall vlogi statistikov. Med gledalci ki so z največjim zanimanjem sledili predvajanju, smo opazili tudi nadvojvodo Leopolda Salvatorja. Tako piša »Fremdenblatt« dne 9. marca t. l. o sliki »Quo vadis«, ki se bo predvajala od 22. do 28. t. m. v kinematografu »Ideal«. Kakor smo zvedeli iz gotovega vira plača podjetje »Quo vadis« okroglo 2000 K izposojeno za ta film. Predvajanje traja 2. uri vsak dan od 3. naprej.

— Knjigovški pomočnik g. Vovko prosi, naj konstatiramo, da ni identičen z onim Vovkom, ki je naveden med igralci na priredbi klerikalnega prosvetnega društva v Spodnji Šiški.

— Kinematograf »Ideal«. Se danes in jutri se predvaja senzacionalni program obstoječ z najnovejših slik kakor: »Odrin po zavzetju«, »Pogrebne slavnosti v Atenah«, »Najnovejši gaumantov teden« in senzijska drama v barvah »Polet za življenje« katera splošno ugaja. V torek »Quo vadis?«.

Trst.

Narodni klub »Triglav« v Trstu priredi prihodnjo nedeljo dne 27. t. m. v dvorani »Trg. izobraž. društva« v ul. Sv. Frančiška št. 2, I. nadst. plesno zabavo. Čistega dobička pripade polovica šentjakobskemu »Sokolu« in polovica za nakup učil na Ciril-Metodovi šoli v Trstu. Vabila in vstopnice se bodo pričela razpošiljati prve dni v prih. tednu. Prosimo še danes, naj si blagovoli vsak vstopnice obdržati, saj je namenjen čisti dobiček v plemeniti namen.

Darila za srečkanje na zabavi »Triglava« se bodo v prih. tednu nabirala. Vsi oni, katerim se bode legitimiral nabiralec so naprošeni, naj ga ne odsloje praznih rok. Vsak, še ta-

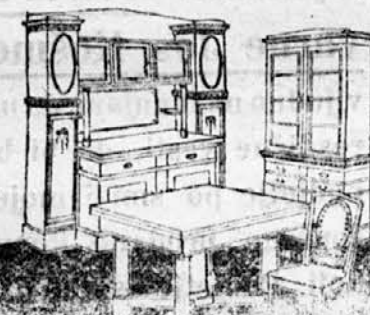
Krasna oblika. — Trpežno blago.
— Nizke cene. —

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Za birmo!
Dolžnost vsakega zavednega botra in botre je, da se posluži v edini slovenski urarni in zlatarni
Alojzija Povha, Trst
ulica del Rivo šte. 26 (Sv. Jakob).
Cene nizke. Bogata izbira.

Laška kuhinja
v Ljubljani.
Od danes naprej se dobe vsak dan **sveže morske ribe** in najboljše vino iz deželne kleti **Paronco in Brioni**.

V plačilne težkoče zašli trgovci in industriji
se ranžirajo
najhitreje in popolno diskretno in se v to svrhu tudi denar pre-
skrbijo.
Vprašanja pod „Filijalka Ljubljana“ na upravo „Dneva“.
146

PETAR JERAI
TRST VIA S. GIOVANNI.

Moderno pobištvo. Lastna delavnica.

Proti ugodnemu plačilu na obroke!
Preproge, posteljne oprave, zavese, blago za moške in ženske obleke, narejene obleke (konfekcija), perilo za moške in ženske, platneno blago itd.
Na željo pošljem zastopnika na dom. Zadostuje dopisnica.
Landskroner & Bochner Ljubljana, Sv. Jakoba nabrežje št. 39.

Edna posebnost likerja je
Zdravnik želodca

„Zdravnik želodca“
je edina posebnost želodčnega likerja iz zdravilnih rastlin, kateri izborna upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

5 glavnih dobitkov
90.000, 40.000, 30.000, 20.000 in 20.000 K, ozir. frankov in lir
zadene tekom meseca majnika
v srečnem slučaju že z vplačilom samo 5 kron, kdor naroči iz-
borno skupino 5 srečk na 70 mesečnih obrokov po K 5.—.
15 žrebanj vsako leto!
Zahtevajte obširni majnikovi prospekti! Iz njegove vsebine: Za
eno krono 100.000 frankov!
Ceške industr. banke glavno zastopstvo v Ljubljani.

Radi prevelike zaloge blaga dajem
20% popusta
vse pomladne najnovejše damske kostume, krila, bluze
kakor tudi obleke in površnike za gospode in dečke
najmodernejšega kroja.
Postrežba točna in solidna. Cene priznane nizke.
Angleško skladišče oblek
O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

A.: Kje kupite nože, škarje i. dr.?
B.: Pri J. Kraigerju, umetnemu
in finemu bru-
saču, ki ceno
prodaja tudi
dobro jeklo.
V Ljubljani, Ži-
dovska ulica 3.

Pozor!
Ne zamudite lepe prilike!
Na prodaj je promet, lep prostor v sredini mesta za stavbenika, dalje velika ogledala za dvorane, rabljeni predmeti za stavbe, kakor: okna, vrata, peči in dr. — Natančneje se poizve pri A. Dergancu, brivcu v hotelu „pri Maliču“.

Ure, verižice, uhanj, prstani, obeski, za-
pestnice itd. itd.
Edina zaloga ur
z lastno
znamko
= „TUP“

Najstarejša birmanska darila.
Najstarejša domača tvrdka
LUD. ČERNE
juvelir in trgovec
Ljubljana, Wolfova ul. 3.
— Cenikizastoj. —

Modistinja
Minka Horvat
Ljubljana, Stari trg
priporoča cenj. damam različne
slamnike
po najnižjih cenah. Sprejema tudi
vsa popravila in jih izvršuje točno
in najceneje. — Za obilen obisk
181 se priporoča
MINKA HORVAT.

Kdor hoče imeti res za-
nesljivo in trpežno
uro, fino izdelane
verižice, prstane
i. t. d. naj ne
prezre
tvrdke

Ivan Ravnihar, urar
Ljubljana, sv. Petra c. 44

Ceno posteljno perje!
Najboljši češki nakupni vir!

1 kg sivega, dobrega, pu-
ljenega 2 K;
boljšega 2-40
K; prima pol-
belega 2-80K;
belega 4 K;
belega puha-
stege 5-10 K; velefinega snežnobelega,
puljenega, 6-40 K, 8 K; puha sivega
6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfi-
nejši prsni puh 12 K. Naročila od 5 kg
naprej franko.
Zgotovljene postelje iz gostonilega
rdečega, mo-
drega, belegaali rumenega nankinga,
pernica 180 cm dolga, 120 cm široka,
z dvema zglatnicama, 80 cm dolgi,
60 cm šir., polnjena z novim sivim,
prav stanovitnim puhastim perjem 16 K;
napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne
pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglat-
nice 3 K, 3-50 K, 4 K. Perna, 200 cm
dolga, 140 cm široka 18 K, 14-70 K,
17-80 K, 21 K, zglatnica, 90 cm dolga,
70 cm šir. 4-50 K 5-20 K, 5-70 K, spodnja
pernica iz močnega, črastelega gradla,
180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 K,
14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od
12 K naprej franko. Lahko se franko
zamenja za najgostejše se vrne denar.
— Natančni cenovniki gratis in franko.
S. Benisch, Dešenice 790, Češko.

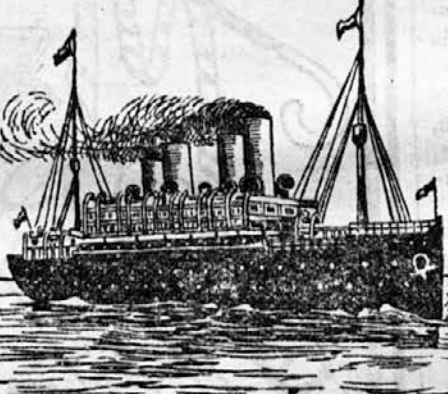
Izgotovljene obleke
površnike, pelerine za moške in dečke. Fine vrhne jo-
pice, cele obleke (kostume) in posamezna krila za ženske
v manufakturni in konfekcijski trgovini
„Pri Škofu“ v Ljubljani,
na vogalu Medene ulice in Pred Skofijo št. 3 (nasproti gestilne
„Pri Sokolu“. — Podružnica tvrdke R. Miklauc.
Velika izbira. — Stalne nizke cene.

Bohinec & Co. - Trst
ulica delle Torri 2
(za cerkvijo sv. Antona novega).
Velikanska zaloga vsakovrstnih
izgotovljenih oblek
Cene radi selitve jako znižane.

Pozor! Birmanski botri Pozor!
in botrice!
Najlepša in najcenejša birmanska darila
dobite edino -le pri stari solidni tvrdki
FR. P. ZAJEC
Ljubljana, Stari trg št. 9
Bogata zaloga najboljših, pravih švicarskih
ur, verižic, uhanov, zapestnic, prstanov itd.

Za birmo znatno znižane cene! Ne kupite ničesar, predno si
niste ogledali moje zaloge!!
Nikelin. moška ura z verižico ... K 4-40. Srebrna damska ura z verižico ... K 9-40
Srebrna „ „ „ „ „ K 9-60 14-kar. zlata danska ura ... K 22—
14-kar. zlata moška ura ... K 43—

Čipkasto blago, čipke, uložki, vezenja
svila, posamentrija, gumbi, zaboti in
vse druge modne potrebščine za dame
v obilni izbiri in dobrega okusa v
= modni trgovini za dame =
P. Magdić, Ljubljana, nasproti glavne
pošte.

Kanadian Pacific
iz Trsta v Ameriko

Nova direktna brzoparobrodna linija
za potnike in razno blago
v Kanado in Zdr. države Sev. Amerike.
Odhod iz Trsta v četrtek 15. maja 1913.
Brzoparniki so tako zgrajeni, da obstoji III. razred samo iz kabin ali kamre za 2 in 4 osebe
skupaj, so najmoderneje opremljene in zračne, na razpolago imajo potniki na krovu sprehajališče,
jedilni in kadilni salon s kompletno godbo i. t. d. Hrana je domača, izvrstna postrežba in naj-
nižje cene. Prtljaga je do 100 kil prosta. — Vsi potniki 3. razreda so nastanjeni v kabinah
in imajo vse udobnosti, zato je ta nova linija najpripravnejša za potnike v Ameriko in za po-
šiljanje raznega blaga na vse strani Amerike.
Vsa tozadevna pojasnila daje točno in brezplačno koncesionirana potovalna pisarna
ED. ŠMARD v Ljubljani Dunajska c. 18
v hiši „Kmetke posojilnice“.